

8.

Na podlagi 3. točke 379. člena ustave Republike Slovenije izdaja Predsedstvo Republike Slovenije

U K A Z

o razglasitvi zakona o državljanstvu Republike Slovenije

Razglša se zakon o državljanstvu Republike Slovenije, ki ga je sprejela Skupščina Republike Slovenije na sejah Družbenopolitičnega zbora in Zbora občin dne 5. junija 1991.

Št. 0100-1/91

Ljubljana, dne 5. junija 1991.

Predsednik
Milan Kučan l. r.

Z A K O N

O DRŽAVLJANSTVU REPUBLIKE SLOVENIJE

I. SPLOŠNE DOLOČBE

1. člen

Ta zakon določa načine in pogoje pridobitve ter prenehanja državljanstva Republike Slovenije.

2. člen

Državljan Republike Slovenije, ki ima tudi državljanstvo tujé države, se na območju Republike Slovenije šteje za državljana Republike Slovenije, če mednarodna pogodba ne določa drugače.

II. PRIDOBITEV DRŽAVLJANSTVA

3. člen

Državljanstvo Republike Slovenije se pridobi:

1. po rodu,
2. z rojstvom na območju Republike Slovenije,
3. z naturalizacijo, to je s sprejemom v državljanstvo na podlagi prošnje;
4. po mednarodni pogodbi.

1. Pridobitev državljanstva po rodu

4. člen

Po rodu pridobi državljanstvo Republike Slovenije otrok:

1. če sta ob njegovem rojstvu oče in mati državljana Republike Slovenije;
2. če je ob njegovem rojstvu eden od staršev državljan Republike Slovenije, otrok pa je rojen v Republiki Sloveniji;
3. če je ob njegovem rojstvu eden od staršev državljan Republike Slovenije, drugi pa je neznan ali je neznanega državljanstva ali je brez njega, otrok pa je rojen v tujini.

5. člen

V tujini rojeni otrok, katerega eden od staršev je ob njegovem rojstvu državljan Republike Slovenije, drugi pa je tuj državljan, pridobi po rodu državljanstvo Republike Slovenije, če je do dopolnjenega 18. leta starosti priglšen kot državljan Republike Slovenije ali če se do dopolnjenega 18. leta starosti dejansko za stalno naseli v Republiki Sloveniji z roditeljem, ki je državljan Republike Slovenije.

Priglasitev iz prejšnjega odstavka ni potrebna, če bi otrok ostal brez državljanstva.

Izjavo o priglasitvi iz prvega odstavka tega člena je potrebno podati pri organu, pristojnem za vodenje matične knjige, v katero bo izvršen naknaden vpis otrokovega rojstva, ali pri pristojnem organu Republike Slovenije v tujini, ki je pooblaščen za opravljanje konzularnih zadev.

Otroka lahko priglasijo za državljana Republike Slovenije tisti od staršev, ki je državljan Republike Slovenije. Če je otrok pod skrbništvom, ker nima staršev ali jim je odvzeta roditeljska pravica ali poslovna sposobnost, ga lahko priglasijo skrbnik, ki je državljan Republike Slovenije, s soglasjem občinskega organa, pristojnega za socialno varstvo.

6. člen

Pod pogoji iz prvega odstavka prejšnjega člena pridobi državljanstvo Republike Slovenije tudi oseba, starejša od 18 let, če se do dopolnjenega 23. leta starosti z izjavo opredeli za državljanstvo Republike Slovenije.

Izjavo iz prejšnjega odstavka je potrebno podati pri organu, pristojnem za vodenje matične knjige, v katero bo izvršen naknaden vpis rojstva, ali pri pristojnem organu Republike Slovenije v tujini, ki je pooblaščen za opravljanje konzularnih zadev.

7. člen

Pod pogoji iz 4., 5. in 6. člena tega zakona pridobi s posvojitvijo državljanstvo Republike Slovenije tudi posvojenec - tujec, če je vsaj eden od posvojiteljev državljan Republike Slovenije in če se po predpisih države, katere državljan je posvojenec, s posvojitvijo vzpostavi med posvojiteljem in posvojencem enako razmerje, kot je razmerje med starši in otroki (v nadaljnjem besedilu: popolna posvojitev).

8. člen

Oseba, ki pridobi državljanstvo Republike Slovenije po določbah 4., 5., 6., 7. ali 9. člena tega zakona, se šteje od rojstva za državljana Republike Slovenije.

2. Pridobitev državljanstva z rojstvom na območju Republike Slovenije

9. člen

Državljanstvo Republike Slovenije pridobi otrok, ki je rojen ali najden na območju Republike Slovenije, če sta oče in mati neznana ali ni znano njuno državljanstvo ali pa sta brez državljanstva.

Otroku, ki je pridobil državljanstvo Republike Slovenije po prejšnjem odstavku, na zahtevo staršev preneha državljanstvo Republike Slovenije, če se do dopolnjenega 18. leta starosti ugotovi, da so starši tuji državljanji. Državljanstvo mu preneha z dnem vročitve odločbe.

3. Pridobitev državljanstva z naturalizacijo

10. člen

Z naturalizacijo lahko pridobi državljanstvo Republike Slovenije oseba, ki prosi za sprejem v državljanstvo Republike Slovenije, če izpolnjuje naslednje pogoje:

1. da je dopolnila 18 let;
2. da ima odpust iz dosedanjšega državljanstva ali da izkaže, da ga bo dobila, če bo sprejeta v državljanstvo Republike Slovenije;
3. da dejansko živi v Sloveniji 10 let, od tega neprekinjeno zadnjih 5 let pred vložitvijo prošnje;

4. da ima zagotovljeno stanovanje in da ima zagotovljen trajen vir preživljanja najmanj v višini, ki omogoča materialno in socialno varnost;

5. da obvlada slovenski jezik v taki meri, da se lahko sporazumeva z okoljem;

6. da ni bila v državi, katere državljan je, ali v Sloveniji obsojena na zaporno kazen, daljšo od enega leta, za kaznivo dejanje, za katero se storilec preganja po uradni dolžnosti, če je to dejanje kaznivo tako po predpisih njene države kot tudi po predpisih Republike Slovenije;

7. da ji ni bila izrečena prepoved prebivanja v Republiki Sloveniji;

8. da njen sprejem v državljanstvo Republike Slovenije ne predstavlja nevarnosti za javni red, varnost ali obrambo države.

Šteje se, da je pogoj iz 2. točke prejšnjega odstavka izpolnjen, če je oseba brez državljanstva ali če ga po zakonu njene države izgubi s samo naturalizacijo. Če tuja država ne daje odpusta ali če postavlja za odpust take pogoje, ki jih brez bistvene škode za svojo existenco ali za svojo oziroma varnost družine ni mogoče izpolniti, zadošča izjava prosilca, da se odreka tujemu državljanstvu, če bo pridobil državljanstvo Republike Slovenije.

Izpolnjevanje pogoja iz 5. točke prvega odstavka tega člena ugotovi v razgovoru z osebo, ki prosi za sprejem v državljanstvo, strokovna komisija, ki jo imenuje Izvršni svet Skupščine Republike Slovenije.

Če je uveden kazenski postopek za kaznivo dejanje iz 6. točke prvega odstavka tega člena, organ, pristojen za odločanje o sprejemu v državljanstvo Republike Slovenije, prekine postopek do pravnomočne odločitve v kazenskem postopku.

Šteje se, da je pogoj iz 6. točke prvega odstavka tega člena izpolnjen, če je oseba kazen prestala oziroma če so prenehale pravne posledice obsodbe.

11. člen

Osebi, ki vloži prošnjo za pridobitev državljanstva Republike Slovenije z naturalizacijo, se lahko izda zagotovilo, da bo sprejeta v državljanstvo, če izpolnjuje pogoje iz 1., 3., 4., 5., 6., 7., in 8. točke prvega odstavka prejšnjega člena.

Če oseba iz prejšnjega odstavka v roku dveh let od vročitve zagotovila ne predloži dokazov iz 2. točke prvega odstavka prejšnjega člena se šteje, da je svojo vlogo umaknila.

12. člen

Slovenski izseljenec in njegov potomec do tretjega kolena v ravni črti lahko z naturalizacijo pridobi državljanstvo Republike Slovenije, če dejansko živi v Sloveniji neprekinjeno vsaj eno leto in če izpolnjuje pogoje iz 1., 4., 5., 6., 7. in 8. točke prvega odstavka 10. člena tega zakona.

Oseba, ki je poročena z državljanom Republike Slovenije, lahko z naturalizacijo pridobi državljanstvo Republike Slovenije, če dejansko živi v Sloveniji neprekinjeno vsaj eno leto in če izpolnjuje pogoje iz 4., 5., 6., 7. in 8. točke prvega odstavka 10. člena tega zakona.

13. člen

Ne glede na pogoje iz 10. člena tega zakona lahko z naturalizacijo pridobi državljanstvo Republike Slovenije oseba, ki je že stara 18 let, če to koristi državi zaradi znanstvenih, gospodarskih, kulturnih, nacionalnih ali podobnih razlogov.

O sprejemu v državljanstvo Republike Slovenije po prejšnjem odstavku mora predhodno dati mnenje Izvršni svet Skupščine Republike Slovenije.

14. člen

Če oče in mati pridobita državljanstvo Republike Slovenije z naturalizacijo, ga na njuno prošnjo pridobi tudi njun otrok, ki še ni star 18 let.

Če eden od staršev pridobi državljanstvo Republike Slovenije z naturalizacijo, ga pridobi tudi njegov otrok, ki še ni star 18 let, če ta roditelj za to zaprosi in če otrok živi z njim v Sloveniji.

Če eden od staršev pridobi državljanstvo Republike Slovenije z naturalizacijo, ga pridobi tudi njegov otrok, ki še ni star 18 let, če za to zaprosita oba roditelja, ne glede na to, kje živi otrok.

Če je otrok star več kot 14 let, se zahteva za pridobitev državljanstva po prejšnjih odstavkih tudi njegova privolitve.

V primeru posvojitve, pri kateri med posvojitelji in posvojenecem ne nastane enako razmerje kot med starši in otroki, lahko na prošnjo posvojiteljev, državljanov Republike Slovenije, pridobi državljanstvo Republike Slovenije njun posvojenec, ki še ni star 18 let, če s posvojiteljema stalno živi v Sloveniji.

15. člen

Kdor pridobi državljanstvo Republike Slovenije z naturalizacijo ali po 40. ali 41. členu tega zakona, postane državljan Republike Slovenije z dnem, ko mu je vročena odločba o pridobitvi državljanstva Republike Slovenije.

16. člen

Organ, ki je izdal odločbo o pridobitvi državljanstva z naturalizacijo, lahko razveljavi odločbo v treh letih po njeni vročitvi, če se ugotovi, da je bila naturalizacija dosežena z lažnimi izjavami ali z namernim prikrivanjem bistvenih dejstev ali okoliščin, ki bi vplivale na odločitev.

Odločbe ni mogoče razveljaviti, če bi oseba, ki je pridobila državljanstvo Republike Slovenije z naturalizacijo, ostala brez državljanstva.

V primeru, da se razveljavi odločba o naturalizaciji staršev, se lahko razveljavi tudi odločba o naturalizaciji za njihove otroke do 18. leta starosti, ki so pridobili državljanstvo Republike Slovenije z naturalizacijo istočasno s starši.

III. PRENEHANJE DRŽAVLJANSTVA

17. člen

Državljanstvo Republike Slovenije preneha:

1. z odpustom,
2. z odrekom,
3. z odvzemom,
4. po mednarodni pogodbi.

1. Prenehanje državljanstva z odpustom

18. člen

Državljanu Republike Slovenije preneha državljanstvo Republike Slovenije z odpustom (v nadaljnjem besedilu: odpust iz državljanstva Republike Slovenije), če za to zaprosi in če izpolnjuje naslednje pogoje:

1. da je dopolnil 18 let;
2. da dejansko živi v tujini;
3. da ni ovir zaradi vojaške dolžnosti;
4. da je poravnal dolžne davke in druge zakonske obveznosti;
5. da ima poravnane preživninske obveznosti iz zakonske zveze in iz razmerja med starši in otroki do oseb, ki živijo v Sloveniji;

6. da zoper njega v Sloveniji ne teče kazenski postopek za kaznivo dejanje, ki se preganja po uradni dolžnosti, če pa je bil v Sloveniji obsojen na zapor, da je to kazen prestal;

7. da ima ali da dokaže, da bo sprejet v tuje državljanstvo.

Kaj se šteje za ovire zaradi vojaške dolžnosti po 3. točki prejšnjega odstavka, podrobneje predpiše republiški upravni organ, pristojen za obrambne zadeve.

Organ, pristojen za odločanje o odpustu, lahko zavrne prošnjo za odpust iz državljanstva Republike Slovenije, čeprav so izpolnjeni pogoji iz prvega odstavka tega člena, če tako rešitev zahtevajo razlogi varnosti ali obrambe države oziroma če to terjajo vzajemnost ali drugi razlogi v zvezi z odnosi s tujo državo.

Organ, ki je pristojen za odločanje o odpustu, lahko zavrne prošnjo za odpust iz državljanstva Republike Slovenije, čeprav so izpolnjeni pogoji iz prvega odstavka tega člena, če tako rešitev pogojujejo ekonomski, socialni ali nacionalni interesi države.

19. člen

Osebi, ki je zaprosila za odpust iz državljanstva Republike Slovenije, se lahko izda zagotovilo o odpustu, čeprav ne izpolnjuje pogojev iz 2. in 7. točke prejšnjega člena.

Če oseba, ki ji je bilo izdano zagotovilo iz prejšnjega odstavka, v roku dveh let od vročitve zagotovila ne dokaže, da se je dejansko izselila iz Republike Slovenije in da ji je zagotovljeno tuje državljanstvo oziroma, da ga je že pridobila, se šteje, da je umaknila svojo prošnjo.

20. člen

Osebi, ki je odpuščena iz državljanstva Republike Slovenije, preneha državljanstvo z dnem, ko ji je vročena odločba o odpustu iz državljanstva Republike Slovenije.

21. člen

Organ, ki je odločil o odpustu iz državljanstva Republike Slovenije, lahko odpravi odločbo o odpustu, če oseba za to zaprosi in če v enem letu od vročitve odločbe ni pridobila tujega državljanstva.

Prošnja za odpravo odločbe o odpustu se lahko vložijo v enem letu od vročitve odločbe.

22. člen

Otroku do dopolnjenega 18. leta starosti preneha državljanstvo Republike Slovenije na prošnjo obeh staršev, ki jima je državljanstvo prenehalo z odpustom, ali je državljanstvo Republike Slovenije prenehalo na ta način enemu od njiju, drugi pa nima državljanstva Republike Slovenije.

Če otrokovi starši živijo ločeno, otroku preneha državljanstvo Republike Slovenije z odpustom na zahtevo tistega roditelja, pri katerem otrok živi oziroma kateremu je dodeljen v varstvo in vzgojo, in tudi sam prosi za odpust iz državljanstva Republike Slovenije, ali v primeru, da je roditelj, pri katerem otrok živi, tujec. V obeh primerih je potrebno soglasje drugega roditelja.

Če drugi roditelj ne soglaša z odpustom otroka iz državljanstva Republike Slovenije, otrok dobi odpust, če zaradi koristi otroka k njegovemu odpustu da soglasje republiški upravni organ, pristojen za socialno varstvo.

Soglasje je treba priložiti prošnji za odpust otroka iz državljanstva Republike Slovenije.

Soglasje iz drugega oziroma tretjega odstavka tega člena ni potrebno, če prebivališča drugega roditelja ni mogoče ugotoviti ali če mu je odvzeta poslovna sposobnost ali roditeljska pravica.

23. člen

Zaradi popolne posvojitve preneha državljanstvo Republike Slovenije z odpustom posvojencu, mlajšemu od 18 let, ki je državljan Republike Slovenije, če za to zaprosi posvojitelj, ki je tujec ali posvojitelj, ki prosi za odpust iz državljanstva Republike Slovenije, če so izpolnjeni pogoji iz prejšnjega člena.

24. člen

Če je otrok star več kot 14 let, se za prenehanje državljanstva Republike Slovenije zahteva tudi njegova privolitev.

2. Prenehanje državljanstva z odrekom

25. člen

Polnoletni državljan Republike Slovenije, ki je bil rojen v tujini in tam živi, pa ima tudi tuje državljanstvo, se lahko do dopolnjenega 25. leta starosti odreče državljanstvu Republike Slovenije.

Če državljan Republike Slovenije izpolnjuje pogoje iz prejšnjega odstavka, organ pristojen za odločanje o odreku, z odločbo ugotovi, da mu je državljanstvo Republike Slovenije prenehalo z dnem, ko je podal izjavo o odreku državljanstvu Republike Slovenije.

Glede odreka državljanstvu mladoletnih otrok se smiselno uporabljajo določbe 22., 23. in 24. člena tega zakona.

3. Prenehanje državljanstva z odvzemom

26. člen

Državljanu Republike Slovenije, ki dejansko živi v tujini in ima tudi tuje državljanstvo, se lahko odvzame državljanstvo Republike Slovenije, če s svojim delom škoduje mednarodnim ali drugim interesom Republike Slovenije.

Za delo, s katerim se škoduje mednarodnim in drugim interesom Republike Slovenije, se šteje:

1. če oseba pripada organizaciji, katere aktivnost meri na rušenje ustavnega reda Republike Slovenije;
2. če oseba kot pripadnik tuje obveščevalne službe škoduje interesom Republike Slovenije ali če tem interesom škoduje s svojim delom v državnem organu ali organizaciji tuje države.

Odločba o odvzemu državljanstva Republike Slovenije se lahko izjemoma izda brez udeležbe stranke v postopku.

Osebi, ki ji je odvzeto državljanstvo Republike Slovenije, to preneha z dnem vročitve odločbe; če odločbe ni mogoče vročiti, ji državljanstvo Republike Slovenije preneha z dnem objave v Uradnem listu Republike Slovenije.

IV. SKUPNE DOLOČBE

27. člen

O pridobitvi državljanstva Republike Slovenije z naturalizacijo, o prenehanju državljanstva ter o izdaji zagotovila iz 11. in 19. člena tega zakona odloča republiški upravni organ, pristojen za notranje zadeve.

Prošnja za pridobitev državljanstva z naturalizacijo se vložijo pri za notranje zadeve pristojnem upravnem organu občine, na območju katere ima oseba stalno ali začasno prebivališče. Prošnja za odpust iz državljanstva in izjava o odreku državljanstvu se vložijo pri organu Republike Slovenije v tujini, ki je pooblaščen za opravljanje

nje konzularnih zadev; če to zaradi objektivnih okoliščin ni mogoče, se vloži pri republiškem upravnem organu, pristojnem za notranje zadeve.

Prošnja za pridobitev državljanstva Republike Slovenije po 13. členu tega zakona se vloži pri republiškem upravnem organu, pristojnem za notranje zadeve. Če prosilec živi v tujini, se vloži pri organu Republike Slovenije v tujini, ki je pooblaščen za opravljanje konzularnih zadev.

28. člen

V odločbi, s katero se zavrne prošnja iz 10., 11. in 12. člena, tretjega in četrtega odstavka 18. člena in 19. člena tega zakona, pristojnemu organu ni potrebno navesti razlogov, ki so ga vodili pri odločanju.

29. člen

Državljanstvo na prvi stopnji ugotavlja za notranje zadeve pristojni upravni organ občine, na območju katere ima oseba stalno prebivališče. Ta je dolžan na zahtevo posameznika o njegovem državljanstvu izdati ugotovitevno odločbo. Ugotovitevno odločbo je dolžan izdati tudi na zahtevo organa, ki vodi postopek v zvezi z uveljavljanjem pravice posameznika.

30. člen

O pridobitvi ali izgubi državljanstva je potrebno obvestiti organ, pristojen za vodenje rojstne matične knjige, registra stalnega prebivalstva, in druge organe, ki so po zakonu v uradni evidenci dolžni voditi tudi podatek o državljanstvu posameznikov.

V. EVIDENCE O DRŽAVLJANSTVU

31. člen

Zaradi razvida državljanstva kot sestavnega dela osebnega stanja posameznika se državljanstvo Republike Slovenije evidentira v rojstni matični knjigi v skladu z določbami zakona o matičnih knjigah.

Če državljan Republike Slovenije ni rojen v Sloveniji, je njegovo državljanstvo treba vpisati istočasno z naknadnim vpisom njegovega rojstva v skladu z zakonom o matičnih knjigah.

32. člen

Zaradi celovitega razvida državljanstva Republike Slovenije in zaradi spremljanja stanja na tem področju vodi republiški upravni organ, pristojen za notranje zadeve, centralno evidenco o državljanstvu.

33. člen

Centralna evidenca o državljanstvu vsebuje naslednje podatke:

1. priimek in ime;
2. datum in kraj rojstva;
3. enotno matično številko občana (EMŠO);
4. stalno ali začasno prebivališče;
5. podatke o vpisu v rojstno matično knjigo (če je oseba vpisana v državljansko knjigo, ki je bila vzpostavljena po prej veljavnih predpisih, je potrebno vnesti podatke o vpisu v to evidenco).

Za državljane Republike Slovenije, ki so to državljanstvo pridobili z odločbo organa, pristojnega za odločanje o naturalizaciji, ali po mednarodni pogodbi, vsebuje evidenca poleg podatkov iz prejšnjega odstavka, še naslednje podatke:

1. poklic in šolsko izobrazbo;

2. prebivališče ob naturalizaciji (če je ta podatek istoveten s prebivališčem iz 4. točke prejšnjega odstavka, tega podatka ni treba navajati);

3. državljanstvo do naturalizacije, če to ni znano, pa narodnost;

4. številko in datum odločbe ter organ, ki je odločbo izdal;

5. pravno podlago oziroma način pridobitve državljanstva;

6. datum pridobitve državljanstva Republike Slovenije.

Podatek o narodnosti iz 3. točke prejšnjega odstavka se evidentira samo s privolitvijo osebe, na katero se ta podatek nanaša.

Za osebe, ki jim je prenehalo državljanstvo Republike Slovenije, vsebuje evidenca poleg podatkov iz prvega odstavka tega člena še naslednje podatke:

1. poklic in šolsko izobrazbo;
2. prebivališče pred odhodom v tujino;
3. prebivališče ob odpustu iz državljanstva;
4. številko in datum odločbe in organ, ki je izdal odločbo o prenehanju državljanstva;
5. datum prenehanja državljanstva Republike Slovenije;

6. tuje državljanstvo;

7. datum izselitve;

8. razlog za zahtevo za prenehanje državljanstva Republike Slovenije.

Za državljane Republike Slovenije, ki imajo tudi tuje državljanstvo, vsebuje evidenca poleg podatkov iz prvega odstavka tega člena tudi podatek o tujem državljanstvu in čas njegove pridobitve.

Osebnih podatki se hranijo v centralni evidenci o državljanstvu še 50 let po smrti ali prenehanju državljanstva osebe, na katero se podatki nanašajo.

Po preteku roka iz prejšnjega odstavka se podatki arhivirajo.

34. člen

Podatki za evidence o državljanstvu se zbirajo neposredno od posameznikov, na katere se nanašajo.

Ne glede na prejšnji odstavek se podatki, kadar je to mogoče, zbirajo:

1. iz rojstne matične knjige,
2. iz državljanske knjige,
3. iz javnih listin,
4. od drugih oseb v skladu z zakonom.

35. člen

Osebnih podatke iz evidenc o državljanstvu lahko uporabljajo delavci organov za notranje zadeve za izvrševanje z zakonom določenih nalog.

Organi, ki vodijo evidence o državljanstvu, posredujejo drugim uporabnikom podatke iz teh evidenc, če so za njihovo uporabo pooblaščen z zakonom ali na podlagi privolitve ali zahteve posameznika, na katerega se podatki nanašajo.

Uporabniki podatkov iz prejšnjega odstavka ne smejo posredovati osebnih podatkov drugim uporabnikom in jih smejo uporabljati samo za namene, za katere so jih dobili.

36. člen

Republiški upravni organ, pristojen za notranje zadeve, lahko ob pogoju vzajemnosti posreduje podatke o posamezniku, vsebovane v evidencah o državljanstvu, drugim državam, če so izpolnjeni naslednji pogoji:

1. če gre za posredovanje organom tuje države, ki so pristojni za zadeve državljanstva;

2. če še prejemnik podatkov zaveže, da bo dobljene podatke uporabljal samo za namene v zvezi z urejanjem državljanstva, v nasprotnem primeru pa le, če je to nujno za izvedbo kazenskega postopka ali če posredovanje podatkov nedvomno koristi posamezniku, na katerega se podatki nanašajo;

3. če je v državi, v kateri je sedež organa, ki se mu podatki posredujejo, zagotovljeno varstvo osebnih podatkov tudi za tujce.

Dejstvo iz 3. točke prejšnjega odstavka ugotavlja republiški upravni organ, pristojen za mednarodno sodelovanje.

37. člen

Državljanstvo Republike Slovenije se dokazuje s potrdilom ali drugo javno listino o državljanstvu, ki jo izda organ, pristojen za vodenje uradne evidence, v kateri je vpisano državljanstvo osebe, ali za notranje zadeve pristojni upravni organ občine, na območju katere ima oseba stalno prebivališče.

38. člen

Če je bil postopek za ugotovitev državljanstva ali za pridobitev ali prenehanje državljanstva Republike Slovenije uveden na zahtevo stranke in postopka ni mogoče končati brez njenega sodelovanja, se njen molk šteje za umik zahteve, če kljub opozorilu pristojnega organa v danem roku ne opravi nobenega dejanja, potrebnega za nadaljevanje ali dokončanje postopka oziroma če se iz opustitve teh dejanj da sklepati, da ni več zainteresirana za nadaljevanje postopka.

Postopka iz razlogov po prejšnjem odstavku ni mogoče ustaviti, dokler ne potečejo trije meseci od opozorila.

VI. PREHODNE DOLOČBE

39. člen

Za državljana Republike Slovenije velja po tem zakonu, kdor je po dosedanjih predpisih imel državljanstvo Republike Slovenije in Socialistične federativne Republike Jugoslavije.

40. člen

Državljan druge republike, ki je imel na dan plebiscita o neodvisnosti in samostojnosti Republike Slovenije dne 23. decembra 1990, prijavljeno stalno prebivališče v Republiki Sloveniji in tukaj tudi dejansko živi, pridobi državljanstvo Republike Slovenije, če v šestih mesecih od uveljavitve tega zakona vloži vlogo pri za notranje zadeve pristojnem upravnem organu občine, na območju katere ima stalno prebivališče.

Otrok do dopolnjenega 18. leta starosti pridobi državljanstvo Republike Slovenije pod pogoji iz 14. člena tega zakona.

41. člen

Osebe, ki jim je bilo odvzeto državljanstvo Ljudske Republike Slovenije in FLRJ po zakonu o odvzemu državljanstva, podoficirjem in oficirjem bivše jugoslovanske vojske, ki se nočejo vrniti v domovino, pripadnikom vojnih formacij, ki so služili okupatorju in pobegnili v tujino, kot tudi osebam, ki so pobegnile v tujino po osvoboditvi (Uradni list FLRJ, št. 86/46), in njihovi otroci, lahko pridobijo državljanstvo Republike Slovenije, če v enem letu od uveljavitve tega zakona vložijo prošnjo pri republiškem upravnem organu, pristojnem za notranje zadeve.

Pod pogoji iz prejšnjega odstavka lahko pridobijo državljanstvo Republike Slovenije slovenski izseljenci, ki jim je prenehalo državljanstvo Ljudske Republike Slovenije in FLRJ z odsotnostjo.

42. člen

O pridobitvi državljanstva Republike Slovenije po 40. in 41. členu tega zakona odloča republiški upravni organ, pristojen za notranje zadeve.

43. člen

Državljanstvo oseb, ki so bile po dosedanjih predpisih državljani Republike Slovenije, pa doslej niso bile vpisane v evidenco državljanov Republike Slovenije, se vpiše naknadno v rojstno matično knjigo na podlagi ugotovljene odločbe, ki jo po uradni dolžnosti izda pristojni občinski organ. Če rojstvo ni vpisano, je potrebno podatek o državljanstvu vpisati istočasno z vpisom rojstva v skladu z zakonom o matičnih knjigah.

44. člen

Potrdila o državljanstvu Republike Slovenije na podlagi evidenc, ki so se vodile po prej veljavnih predpisih, izdaja organ, pristojen za notranje zadeve, ki te evidence vodi, ali za notranje zadeve pristojni upravni organ občine, na območju katere ima oseba stalno prebivališče.

45. člen

Do vzpostavitve evidence iz 32. člena tega zakona republiški upravni organ, pristojen za notranje zadeve, vodi ločene evidence: o pridobitvi državljanstva Republike Slovenije z naturalizacijo, z vstopom v državljanstvo, s sprejemom državljanov drugih republik v državljanstvo Republike Slovenije, o odpustu, odreku in odvzemu državljanstva, o izgubi državljanstva Republike Slovenije z odsotnostjo, evidenco optantov za italijansko državljanstvo in delni razvid oseb z dvojnimi državljanstvi.

Evidence iz prejšnjega odstavka vsebujejo podatke iz 33. člena tega zakona, ki se zbirajo in uporabljajo na način, določen v 34., 35. in 36. členu tega zakona.

46. člen

Predstojnik republiškega upravnega organa, pristojnega za notranje zadeve, izda natančnejše predpise o načinu vodenja centralne evidence o državljanstvu.

VII. KONČNI DOLOČBI

47. člen

Z dnem uveljavitve tega zakona preneha veljati zakon o državljanstvu Socialistične Republike Slovenije (Uradni list SRS, št. 23/76).

48. člen

Ta zakon začne veljati z dnem objave v Uradnem listu Republike Slovenije.

Št. 213-11/90-2/12

Ljubljana, dne 5. junija 1991.

**Skupščina
Republike Slovenije**

Predsednik
dr. France Bučar l. r.